

V šírom poli hruška stojí pekná zelená,
pod ňou stojí moja milá bárs vyplakaná;
biely ručník v ruce má,
oči sobe utiera,
(a)
strom zelený, rozmarínček, za čakov dáva.

Prídiže ty, moja milá, do tej kasárni,
jaký to tam každý vojak vypucovaný;
tambor bije na buben,
už ja, milá, preč idem,
ej, či tebe žiaľ nebude, keď viac neprídem.

(gliedy)
Vystúpže ty, môj najmilší, vystúp z *gleidy* ven,
poteš moje smutnuo srdce na jostatný deň.
Nemôže to, milá, byť,
nemôžem ja z glejdy vynst',
nemôžem ja tvoje smutnuo srdce potešiť.

Vyndiže ty, moja milá, ďalej na poľo,
jak tam rúbu šabličkami traja Francúza;
keby ste to videli,
plakať byste museli,
jakí to tam krásni chlapci zhynúť museli.

Kakoš. Porovnaj Žpiev. I, 215.

V 1. vyd. začína nápev notou e¹.

Melódia: Sl. sp. D 816 — Sl. sp. II 5 — [Sl. sp. D 1727].

208.

(Andante)

L. Vansa, [1867—73], Novohrad

Honilo dievča kravy
do hájka do dúbravy,
do hájka zelených hôr.

Kravičky potratilo,
samo mi zabľudilo
do hájka zelených hôr.

Keby mi otec prišieu,
kravičky by mi našieu,
z hory by ma vyviedou.

Už mi aj otec prišieu,
kravičky mi nenašieu,
z hory ma nevyviedou.

Keby mi matka prišla,
kravičky by mi našla,
z hory by ma vyviedla.

Už mi aj matka prišla,
kravičky mi nenašla,
z hory ma nevyviedla.

Keby mi sestra prišla, atď.

Už mi aj sestra prišla, atď.

Keby mi bračok prišieu, atď.

Už mi aj braček prišieu, atď.

keby mi milý prišieu, atď.

Už mi môj milý prišieu,
kravičky mi už našieu,
aj z hory ma vyviedou.

J. Vansa

209.

(Presto)

J. Kordoš, [1880], *V. Revúca*, [Gemermalohontská]

Tou na-šou do-li-nôč-kou, po-náh-lám za A-nič-kou,
keď i-šla na ma-li-ny; ej, kri-čím, vo-lám za ňou,
a-by poč-ka-la za mnou, až som vše-tek spo-te-ný.

Tou našou dolinôčkou
ponáhľam za Aničkou,
keď išla na maliny;
ej, kričím, volám za ňou,
aby počkala za mnou,
až som všetek spotený.

Melódia: Cz 167: Tou našou dolinečkou ponáhľam za Aničkou.